Fővárosi Törvényszék
Az ügy száma: 105.K.701.248/2026/7.
A felperes: Viagogo GmbH
(Rue du Commerce 4. 1204 Genf, Svájc)
A felperes képviselője: dr. Petrányi Dóra Ügyvédi Iroda
(1125 Budapest, Gereben u. 4/B. - ügyvéd) és
Szendrő Ügyvédi Iroda
(1053 Budapest, Károlyi u. 12. - ügyvéd)
Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal
(1026 Budapest, Riadó u. 5-11.)
Az alperes képviselője: dr. Bárkányi Timea kamarai jogtanácsos
A per tárgya: versenyfelügyeleti közigazgatási jogvita (VJ/42-110/2019.)

Ítélet

A bíróság a keresetet elutasitja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 7.250.000 (hétmillió-kétszázötvenezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 750.000 (hétszázötvenezer) forint további kereseti illetéket. A fizetendő illeték az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2006-ban alapított globális, nemzetközi online platformot (https://www.viagogo.com) működtető vállalkozás, amely viszonteladói piacot teremt az élő sport, a zenei- és szórakoztatóipari eseményekre szóló jegyek értékesítésére.

[2] Budapest Főváros Kormányhivatala V. Kerületi Hivatala (a továbbiakban: BFKH) közérdekű bejelentés alapján eljárást indított a felperessel szemben a BP/FOGY/04135-2/2018. számú, 2018. október 26. napján kelt végzésével. A BFKH az „erre az eseményre nagy a kereslet", „a jegyek nagyon népszerűek erre a rendezvényre", „62 szekcióra már elfogytak a jegyek" és a „cselekedj gyorsan, 8 másik személy nézi ezt a rendezvényt jelenleg" tartalmú tájékoztatásokat, valamint azt vizsgálta, hogy a jegyértékesítés során bizonyos időközönként sürgető jellegű mondat jelenik meg, úgymint „ezek a jegyen nem lesznek foglalva ekkortól, kérjük, vedd figyelembe, hogy amennyiben ezeket a jegyeket most elengeded, később lehet, hogy nem lesznek elérhetőek ezen az áron". A 2019. január 15. napján kelt BP-05/200/253/2/2019. számú határozatával (a továbbiakban: BFKH határozat) a felperes terhére 1,5 millió forint fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki, és kötelezte, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatát szüntesse meg. A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 7.§

(1) bekezdésének megsértését amiatt állapította meg, mert a határozatában részletezett homályos, érthetetlen, félreérthető mondatokkal, és ezek időszerűtlen rendelkezésre bocsátásával a felperes olyan stresszhelyzetbe hozta a fogyasztót, ami az utóbbi ügyleti döntését jelentősen befolyásolta

[3] Az alperes a közérdekű bejelentéssel azonos tárgyban hozzá érkezett bejelentést a 2018. november 8-án kelt B/825-002/2018 számú végzésével áttette a BFKH-hoz, mert megállapítása szerint a bejelentésben jelölt magatartásra nem állnak fenn az Fttv. 11.§ (2) bekezdésben nevesített körülmények és a feltételezett jogsértéssel érintett piac sajátosságai miatt az Fttv. 11.§ (1) bekezdésében nevesített szempontok alapján sem állapítható meg a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmasság.

[4] A felperes a BFKH határozattal érintett kereskedelmi gyakorlatát a határozat alapján 2019. szeptember 1-jétől módosította, amelyről 2019. november 20-án a BFKH-t tájékoztatta.

[5] A fenti előzmények után az alperes a felperessel szemben a Vj/42/2019 számú végzésével 2019. december 9. napján versenyfelügyeleti eljárást (a továbbiakban: megelőző eljárás) indított arra tekintettel, hogy a felperes a magyar nyelvű honlapján (https://www.viagogo.com/hu, a továbbiakban: honlap vagy weboldal) 2019. január 1-től kezdődően a jegyek értékesítése során valószínűsíthetően megtévesztő kereskedelmi gyakorlatot folytat a fizetendő vételárra vonatkozóan, mert a végső árról időszerűtlen módon tájékoztat, elmulasztja tájékoztatni a fogyasztókat az általa bonyolított tranzakcióknál alkalmazott átváltási árfolyamról és annak számítási módjáról, ezek által valószínűsíthetően az Fttv. 7.§ (1) bekezdés szerinti tényállást valósítja meg. Az alperes észlelése szerint továbbá valószínű, hogy a felperes 2019. január 1-től a teljes vásárlási folyamat alatt olyan sürgető jellegű tájékoztatásokat tesz közzé (például „7 személy tekintette meg az elmúlt órában", vagy „a helyszínre az összes jegy kevesebb, mint 4%-a elérhető jelenleg oldalunkon", vagy „Kérjük vedd figyelembe, hogy ezek a jegyek nem lesznek elérhetők újra, ha elengeded őket."), amelyek tartalmukban és összhatásukban alkalmasak lehetnek a fogyasztó áruval kapcsolatos választási vagy magatartási szabadságának korlátozását eredményező pszichés nyomás gyakorlására. A nem megfelelő szakmai gondosság követelményének megfelelő eljárást is gyanította azáltal, hogy a weboldalon nem egyértelmű a platform működési modellje, mely az Fttv. 3.§ (2) bekezdésén keresztül a 3.§ (1) bekezdés szerinti tilalmat sértheti.

[6] A megelőző eljárásban a felperes akként nyilatkozott, hogy nem értékesít jegyeket, hanem azok viszonteladását könnyíti meg, közvetítőként működik a vevők és az eladók között. A jegyértékesítések kis hányada zajlik a másodlagos „viszonteladói" piacon; nyilatkozott az eladót terhelő költségről, az eladói jegyárról, valamint az átváltással, árfolyamokkal és pénznemekkel kapcsolatos információkról. A sürgető jellegű tájékoztatásokat illetően kiemelte, hogy a BFKH eljárására tekintettel 2019. szeptember 1-től a weboldalt módosította, kommunikációs gyakorlata a szakmai gondosság követelményének megfelel. A vizsgálati jelentésre és az előzetes álláspontra tett észrevételeiben is előadta, hogy a megelőző eljárás sérti a ne bis in idem elvét a BFKH azonos tárgyban lefolytatott eljárása miatt.

Az alperes határozata

[7] Az alperes a 2021. december 7-én kelt VJ/42-110/2019. határozatával megállapította, hogy a felperes 2019. januártól tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot folytatott a weboldalon, mivel a fizetendő árról időszerűtlenül tájékoztatta a felhasználóit, valamint elmulasztotta tájékoztatni őket az átváltási árfolyamról (annak tényéről), illetve az árfolyam számítás – platformon alkalmazott módjáról, a teljes vásárlási folyamat alatt (főleg az elérhetőséggel, kereslettel kapcsolatos) közzétett sürgető jellegű tájékoztatások pedig tartalmuk és vizuális megjelenítésük révén, összehatásukban alkalmasak pszichés nyomás gyakorlására, így

agresszív kereskedelmi gyakorlatot valósítanak meg. A fogyasztói ügyleti döntés torzítására is alkalmas módon továbbá nem a szakmai gondosság követelményének megfelelően járt el a felperes, amikor nem tette egyértelművé, hogy kizárólag az értékesítés bonyolítására alkalmas közvetítő platformot üzemeltet, és azt a benyomást keltette, hogy a weboldalon kialakított árakra nincs ráhatása. Mindezek miatt megtiltotta a fenti gyakorlatok folytatását, és kötelezte annak igazolására, hogy az eltiltásnak mikor és hogyan felelt meg. A jogsértések miatt 472.000.000 forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére is kötelezte.

[8] Indokolásában az Fttv. 1.§ (1)-(2) bekezdés, a 2.§ a), d), e), g), h) pont, 3.§ (1)-(3) bekezdés, 4.§ (1) bekezdés, 7.§ (1) és (5) bekezdés, 8.§ (1)-(2) bekezdés, 9.§ (1) bekezdés, 10.§ (3) bekezdés, 11.§ (1) bekezdés, 19.§ c) pont, a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpvt.) 46.§ (1) bekezdés, 76.§ (1) bekezdés, 78.§ (1)-(3) bekezdés rendelkezéseire hivatkozott. Leszögezte, hogy a vizsgálat tárgya a weboldalon alkalmazott ár kommunikációs (Fttv. 7.§ (1) bekezdés), a jegyek elérhetőségére vonatkozó tájékoztatásokkal, felhívásokkal kapcsolatos (Fttv. 8.§ (1) bekezdés), valamint a felperes üzleti modelljének kommunikálására vonatkozó (Fttv. 3.§ (2) bekezdés) gyakorlat volt. Az ügyleti döntésként elsősorban a különböző eseményekre szóló jegyek megtekintését, megvásárlását, tranzakciók végrehajtását azonosította, de a döntési folyamat részének vette a regisztrációt, a bejelentkezést, a személyes és egyéb adatok megadását a tájékozódás vagy szerződéskötés érdekében.

[9] Megállapította, hogy a weboldalon a jegyek megjelenítése, eladásra kínálása, az Fttv. 2.§ g) pontja szerinti vásárlásra való felhívás, figyelemmel UCP irányelvre, az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-122/10. és C-146/16. számú ítéletre, valamint saját gyakorlatára.

[10] Megállapította az Fttv. 7.§ (5) bekezdés c) pontjára is hivatkozva, hogy az ár elemek csepegtetése a fogyasztói tájékozódást nehezíti mind a weboldallal, mind az érintett eseményekkel kapcsolatos választás tekintetében, a kezelési költségekre vonatkozó tájékoztatás sem egyértelmű, a fogyasztó továbbá nem, vagy nem időben észleli, hogy milyen pénznemben, milyen átváltási árfolyamon kell a forintban feltüntetett árat megfizetnie, a vásárlási folyamat során több helyről kell információt összeszednie ahhoz, hogy megfelelő képet kapjon az adott jegy áráról. A teljes ár olyan sok elemből, tételből tevődik össze, amelyek rendszere és meghatározása a céltudatosan informálódó fogyasztó számára is zavaros. A jegyárra és a szolgáltatási díj mértékére vonatkozó információ – előbbi annak mértéke miatt önmagában is – alkalmas arra, hogy a fogyasztó ügyleti döntését befolyásolja. Mindezek miatt a felperes az Fttv. 7.§ (1) bekezdésben foglalt tényállás tanúsításával megsértette az Fttv. 3.§ (1) bekezdés szerinti tilalmat.

[11] A sürgető jellegű – üzenetekben, felugró ablakokban, visszaszámlálóval megnyilvánuló – tájékoztatásokról megállapította, azok az Fttv. 3.§ (1) bekezdésébe ütközően a 8.§ (1) bekezdését megvalósítva alkalmasak arra, hogy olyan ügyleti döntés meghozatalára késztessék a fogyasztókat, amelyet egyébként nem hoztak volna meg, mert a keresletre, az elérhetőségre vonatkozó állítások még a jegyvásárlás folyamatának utolsó lépésében is kiemelt módon jelennek meg, de a fogyasztó a tranzakciós folyamatban, a visszaszámlázás közben is jut árral kapcsolatos alapvető információkhoz, a sokszor konkrét számadatot tartalmazó adatok az alapüzenetet (magas kereslet, szűk kínálat stb.) erősítik. A biztosított 10 perces időkorlát sem elég a további részletek utáni érdeklődésre, és az alkalmazott gyakorlat a lemaradástól való félelmet erősíti.

[12] Megállapította, hogy a vizsgált kereskedelmi gyakorlat a fogyasztó ügyleti döntésének befolyásolására alkalmas módon ellentmondásos és hiányos a felperes platformüzemeltetői/eladói státuszát és az árazásra való ráhatását illetően, mert a főoldali szlogenben a „viszonteladói piac" nem feltétlenül jelenti azt, hogy a felperes maga nem értékesít, ugyanakkor a fogyasztó nem kap információt arról, hogy a szerződést pontosan

kivel köti, az árakat továbbá nem az eladók határozzák meg, mert a végső árra a saját díjainak felszámításával a felperesnek is rálátása van.

[13] A BFKH határozatra tekintettel nem tartotta alaposnak a kettős értékelés tilalmát, mert a két eljárás nem azonos, és a BFKH megállapításai az alperest nem kötik.

[14] A bírságot a jogsértés jellegére, súlyára, az érintett piacra, valamint a generális és speciális prevenciós célokra tekintettel határozta meg a Tpvt. 78.§ (3) bekezdése és a kiegészített bírságközleményének figyelembevételével. A bírság kiinduló összegét a kifogásolt gyakorlatok révén realizált nettó árbevétel képezte. Részletezte a súlyosító és enyhítő körülményeket, amelyek alapján kalkulált alapösszeget a megfelelő visszatartó hatás érdekében a kiinduló összegnél magasabban határozta meg. Értékelése szerint a platform ellen az elmúlt években többször felléptek különböző hatóságok, a felperes azonban a gyakorlatát érdemben nem módosította.

A kereset és a védirat

[15] A felperes keresetében elsődlegesen és másodlagosan az alperes határozatának megsemmisítését kérte a megelőző eljárás lényeges szabályainak megsértése, illetve a tényállás hiányossága miatt. Harmadlagosan és negyedlegesen ugyanilyen okokból a határozat megsemmisítése mellett az alperes új eljárásra kötelezését, ötödlegesen a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte a bírságszámítás vonatkozásában. Perköltséget felszámított.

[16] Mindenekelőtt hivatkozott arra, hogy a megelőző eljárás és az alperes határozata sérti a kétszeres értékelés tilalmát, ezáltal az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdését, valamint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 1.§-át. Az Alkotmánybíróság, az EUB, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) gyakorlatait (EUB C-524/15. számú ügy 35. pont és EJEB 14939/03. számú ítélet 82. pont) nézve kiemelte, hogy az alperes a BFKH eljárásában értékelt kereskedelmi kommunikációt vizsgálta újra, a megelőző eljárásban vizsgált tájékoztató üzenetekből álló kereskedelmi gyakorlat is a BFKH határozatnak megfelelő változtatás eredménye. A kétszeres értékelés tilalmát és a jogbiztonság garanciáit sérti, ha ugyanazon tényállás alapján különböző eljárásokban több büntető jellegű szankciót szabnak ki, függetlenül a jogi minősítésektől, az eljárás megindításának körülményeitől, a szankcionált magatartás utólagos ellenőrzésétől, valamint az alperes és a BFKH hatáskörének elválasztásától. A BFKH határozat a felperes jövőbeni kereskedelmi kommunikációját érintő általános kötelezettséget ír elő, melynek teljesítéséről a BFKH-t értesítette. A 18/2022. számú AB határozatra utalva hangsúlyozta, a BFKH eljárása és a megelőző eljárás is büntető jellegű. Vitatta, hogy a BFKH csupán 4 állítást vizsgált, hiszen az üzenetek egymást átfedő jellegűek voltak, az alperes értelmezése kiüresítené a kétszeres értékelés tilalmát.

[17] A felperes szerint az alperesnek az eljárást fel kellett volna függesztenie egy folyamatban lévő másik – a felperes által üzleti titokként kezelni kért – eljárásra, a felfüggesztés elmaradása súlyos, a perben nem orvosolható eljárási jogsértés.

[18] A felperes további kereseti álláspontja szerint a kereskedelmi gyakorlata megfelel az irányadó jogszabályoknak, időszerű tájékoztatást nyújtott a teljes jegyárról és a valutaváltásról. A „csepegtető árazásra" vonatkozó megállapítás alaptalan, mivel az alperes nem vesz tudomást az értékesítést felperesen kívül álló okból befolyásoló tényezőkről. Az áfa és a foglalási díj, mint ár elemek tartalmáról is megfelelően, informatív módon tájékoztatta a felhasználókat. A fogyasztók az esetleges árfolyamváltásról időszerű tájékoztatást kapnak, a vásárlás befejezése előtt tájékoztatja őket egy megközelítőleges átváltás eredményéről. Az árfolyamváltásra kizárólag akkor kerülhet sor, ha az a pénznem, amelyben az eladó értékesíti a jegyeket, különbözik attól, amiben a vevő fizetni kíván; az alperes szerint sem állnak rendelkezésre

adatok arról, hogy a magyarországi eseményekről érdeklődők jelentős része forintban kíván fizetni, illetve arról, hogy a pénznem átállítása esetén árfolyamváltásra is sor fog kerülni. Az alperes azt sem támasztotta alá, hogy az ezzel kapcsolatos felperesi kommunikáció félrevezető lenne és hatást gyakorolna a fogyasztók ügyleti döntésére. Az Fttv. 8 § (1) bekezdésének megsértésére vonatkozó megállapítással szemben a tájékoztató üzeneteket jogszerűen alkalmazza, azok megfelelnek a BFKH határozatban támasztott követelményeknek. Előadta, hogy az árfolyamváltást a felperestől függetlenül harmadik fél végzi és hajtja végre. A tájékoztató üzenetek megszüntetése nem követelhető meg, azoknak a megelőző eljárásban vizsgált változatai ugyanis azt igazolják, hogy a felperes a BFKH határozatot követve módosított a kereskedelmi gyakorlatán. A tájékoztató üzenetek tartalmuk szerint vizsgálandóak az alperes saját korábbi gyakorlatának megfelelően. Az üzenetek nem korlátozzák a fogyasztókat az informált ügyleti döntések meghozatalában, hanem valós és releváns tájékoztatást biztosítanak az elérhető jegyek számáról és arról, hogy a magyar weboldalon elérhető összes jegy mekkora hányada érhető el az adott pillanatban. A tájékoztató üzenetek nem képesek a versenyhelyzetet fokozni.

[19] Az alperes által kifogásolt 10 perces időkorlátot is jogszerű, mert nem biztosítható, hogy a keresés időpontjában feltüntetett információk huzamosabb időn keresztül változatlanok maradjanak. Az online platformok esetében bevett eszköz időkeretet alkalmazni, a fogyasztó nem csak a visszaszámlálás közben tud informálódni az árról, előzetes információt is tud gyűjteni, a weboldal már a visszaszámlálás előtt is megjeleníti az árakat. A tájékoztató üzenetek összhangban vannak a BFKH határozatával.

[20] A magyar weboldalon alkalmazott kommunikáció a szakmai gondosság követelményének szintén megfelel. Sehol nem azt állítja, hogy viszonteladóként működne, hanem azt, hogy a platformja egy „viszonteladói piac", utóbbinak a jelentését pedig az észszerűen tájékozott fogyasztó érti. A viszonteladói piacra vonatkozó tájékoztatás jól látható és figyelemfelhívó a kezdőlapon és az eseménylisták oldal tetején. Az elérhető általános szerződési feltételei, valamint a gyakran ismételt kérdések (GYIK) vonatkozó alpontja is egyértelműen elmagyarázza, hogy csak platformüzemeltetőként és nem eladóként működik. Hangsúlyozta, a kínálat fókuszba helyezése a másodlagos jegypiacon működő platformok esetében bevett gyakorlat, az ajánlott ár ténye – mely egy fogyasztóbarát megoldás – alapján sem tekinthetik felperest a fogyasztók eladónak. A szolgáltatásért fizetendő díjnak nincs hatása az eladók árazási döntéseire, az ajánlott ár nem az eladók árait tartja mesterségesen magas szinten, hanem a lehető legalacsonyabb árhoz kísérli meg azokat közelíteni; az eladók „névérték" alatt is kínálhatják jegyeiket, a másodlagos piac természetéből fakadóan az árak el is térnek a „névértéktől" és a kereslet segít kialakítani a piaci árat. Az alperes e körben nem tett eleget bizonyítási és indokolási kötelezettségének, mert nem indokolta, hogy mi lenne az a szakmai sztenderd és az az „észszerűen elvárható szintű szakismeret", aminek a gondossági szintjét a felperes nem érte el. Erre tekintettel a felperesi gyakorlat nem ütközik az Fttv. 3.§ (1) bekezdés szerinti tilalomba.

[21] A bírság mérlegelését okszerűtlennek, a kiinduló összeget aránytalanul magasnak tartotta, mely a felperes teljes magyarországi árbevételének elvonásához vezetett. Az alperes a Bírságközleményének jogszabályi szempontokkal ellentétes alkalmazása miatt megsértette az arányosság követelményét. Okszerűtlen súlyosító körülménynek állította a kiemelt fokú felróhatóságot, mert a határozat II.4. pontjában hivatkozott eljárások túlnyomó többsége nem volt átfedésben a megelőző eljárás tárgyával; a hatósági jelzések nyomán módosította a kereskedelmi gyakorlatát, több üzenetet az alperes által megfogalmazott aggályokra tekintettel távolított el, a megelőző eljárás előtt maradéktalanul orvosolta a BFKH határozatában azonosított problémákat.

[22] Szakértői bizonyítást indítványozott a „viszonteladói piac" kifejezés jelentésének a magyar nyelv szabályai alapján történő szakértői értékelésére.

[23] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állítása szerint az eljárása nem ütközik a kétszeres értékelés tilalmába, mivel ahhoz a személy, a jogalap, illetve tényazonosság kell, jelen ügyben azonban az utóbbi nem áll fenn. Az alperes eltérő időszak különböző terjedelmű magatartását vizsgálta. A BFKH a 2018 októberi, az alperes 2019. januártól közzétett felperesi kommunikációt tette vizsgálat tárgyává, egy-egy állítás pedig többféleképpen értékelhető, többféle jogsértést megvalósíthat, utalt az Fttv. 10.§ (3) bekezdésére és eseti döntésekre. Az eljárását a folyamatban lévő egyéb eljárás miatt nem volt kötelező felfüggesztenie, a Tpvt. 60.§ (1) bekezdés sérelme nem állapítható meg.

[24] Az anyagi jogi kérdésekben is alaptalan a kereset. A tájékoztatás időszerűségével összefüggésben a fizetendő vételárra és az átváltási árfolyamra tett határozati megállapításait fenntartotta azzal, hogy a fizetendő vételárról a felperes több ár- és díjelem elnevezéssel ad tájékoztatást. A „csepegtető árazásnál" az eladók a vásárlási folyamat során számítanak fel költségelemeket, a fogyasztót a felperes nem tájékoztatja arról sem, hogy a pénznemváltás nincs összefüggésben az árfolyamokkal. Az agresszív kereskedelmi gyakorlat alkalmas arra, hogy jelentősen korlátozza a fogyasztó áruval kapcsolatos választási vagy magatartási szabadságát. A fogyasztó a folyamat során minden lépésnél találkozik olyan befolyásoló üzenettel, ami által képzelt vagy valós versenyhelyzetbe sodorhatták. A „csepegtető árazás" következtében az elsődleges tájékoztatás nem válik el a tranzakciótól, a fogyasztó csak a tranzakciós folyamat során, a visszaszámlálás közben jut arral kapcsolatos alapvető információkhoz. A szakmai gondossággal kapcsolatos felperesi érvelés is alaptalan, mert a felperes szlogenje nehezen észlelhető volt, de a „viszonteladói piac" Google kereséssel fellelhető magyarázata is azt támasztja alá, hogy a fogyasztók nem feltétlenül vannak tisztában a kifejezés pontos jelentésével, ezzel a felperes passzív közvetítő szerepe nem magyarázható. Az ár eladó általi meghatározásának hangsúlyozása sem helytálló, mert a platformon elérhető skála (és pénznem) megadásával az eladók ajánlatára is hatással van a felperes, az eladó által megadott áron felül emellett saját díjakat is felszámol. A felperes nem háríthatja a felelősséget az eladókra amiatt, hogy sok információt az eladók adnak meg; e körben eseti bírósági döntésre hivatkozott. A bíróságot, a súlyosító és enyhítő körülményeket okszerű mérlegeléssel állapította meg, az alapösszeg meghatározása is jogszerű.

Az első jogerős ítélet, a Kúria végzése és az első megismételt eljárás

[25] A bíróság a 105.K.700.346/2022/31. számú ítéletével (a továbbiakban: első jogerős ítélet) az alperes határozatát megsemmisítette. Megállapította, hogy a megelőző eljárás és a határozat a kétszeres értékelés tilalmába – ezáltal az ügy érdemére kihatóan az Ákr. 1.§ (1) bekezdésébe és a megelőző eljárás jogi természetére tekintettel az Alaptörvény XXVIII. cikk (6) bekezdésébe is – ütközik, mert az alperes olyan kereskedelmi gyakorlatot vizsgált, amelyről korábban a BFKH már állást foglalt; nem kizárólagosan, de figyelembe véve azt a tényt is, hogy az alperes a BFKH-hoz közvetlenül benyújtott közérdekű bejelentéssel egyező tartalmú bejelentést a hatáskörének hiánya miatt korábban a BFKH-hoz maga az alperes tette át.

[26] Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljárt Kúria a Kfv.III.37.366/2023/7. számú végzésével (a továbbiakban: Kúria végzése) az első jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A jogsértő személyének azonossága mellett megállapította, hogy a BFKH és az alperes által kiszabott bírság egyaránt büntető jellegű szankciónak minősül, a tényállás azonosságával kapcsolatban pedig, hogy a BFKH azért marasztalta a felperest, mert a vállalkozás célja a homályos, érthetetlen, félreérthető mondatokkal és ezek időszerűtlen rendelkezésre bocsátásával az volt, hogy stresszhelyzetbe hozza a vásárlót, ügyleti döntését jelentősen befolyásolja. Ugyanakkor az alperes által vizsgált felperesi árkommunikációs, valamint az üzleti modell kommunikálására vonatkozó gyakorlat és a szakmai gondosság követelményének megsértése miatt megállapított jogsértések tekintetében tényállásbeli azonosság nincs, így nem volt

akadálya a megelőző eljárás lefolytatásának. Attól függetlenül, hogy a BFKH az Fttv. 7.§ (1) bekezdésének megsértését, míg az alperes az Fttv. 8.§-ának megsértését állapította meg, rögzíthető, hogy mindkét jogsértés az Fttv. 3.§ (1) bekezdése szerinti tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat folytatásának tekintendő és mindkét megállapítás a felperes azon tevékenységét szankcionálta, hogy olyan sürgető jellegű tájékoztatásokat tett közzé, amelyek tartalmuk és vizuális megjelenítésük révén összhatásukban alkalmasak voltak pszichés nyomásgyakorlásra, befolyásolták a fogyasztói döntéshozatalt. Az ugyanazon cselekmény kritériuma folytatólagos jogsértés esetén egyazon időszakot kell lefedjen. A Kúria úgy tekintette, hogy 2019. január 1. és 2019. január 15. között mind az időszak, mind a tényállás azonossága megállapítható, ezáltal a ne bis in idem jogelv sérelme is. Ezen időszakban az alperes kifejezetten azt a felperesi kereskedelmi gyakorlatot vizsgálta, amelyről korábban a BFKH jogsértést állapított meg és azt bírsággal szankcionálta. A Kúria rámutatott, az eljárások átfedésének hossza nem releváns, annak rövidebb időtartama semmilyen módon nem enyhíti a kétszeres értékelés tilalmának sérelmét, ami 15 napot fed le. A 15 nap egyezősége azonban nem hagyható figyelmen kívül és jelen esetben az alkalmazott jogkövetkezmény körében értékelendő. Az iránymutatás szerint a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a felperes kereseti kérelmét érdemben teljes egészében kell vizsgálnia azzal a megállapítással, hogy a ne bis in idem sérelme kizárólag a rendelkező rész első bekezdés második albekezdésében foglalt jogsértés körében és a 2019. január 1. és 2019. január 15. napja közötti időszakban állapítható meg, és mindez a szankció körében értékelendő.

[27] Az első megismételt eljárásban a felek a korábbi nyilatkozataikat – a felperes a bizonyítási indítványát is – fenntartották. A felperes előadta, hogy a határozat a Kúria végzése alapján is sérti a ne bis in idem elvét, ezért az megsemmisítendő. Az alperes álláspontja szerint a határozat jogszerűségét a Kúria végzése érdemben nem érinti.

A második jogerős ítélet, a Kúria ítélete és a második megismételt eljárás

[28] A bíróság a 105.K.700.093/2025/7. számú ítéletével (a továbbiakban: második jogerős ítélet) az alperes határozatának a sürgető jellegű tájékoztatás közzétételével megvalósított tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó második francia bekezdését, valamint a felperest 472.000.000 forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelező rendelkezését megsemmisítette, és a bírságkiszabás vonatkozásában az alperest új eljárásra kötelezte. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[29] Megállapította, hogy a "csepegtető árazással", az árfolyamváltással és a szakmai gondossággal kapcsolatos alperesi megállapítások jogszerűek. A sürgető jellegű üzenetekkel összefüggésben pedig a Kúria végzéséből következően a felperes kereseti érvei a ne bis in idem elv megsértése miatt már az időszakok részbeni egyezősége miatt alaposak. A Kúria végzésében foglaltak nem azt jelentik, hogy mindössze „15 nap erejéig" áll fenn a kétszeres értékelés (nem a napok száma, az eljárások átfedésének hossza releváns), hanem azt, hogy az átfedés – bármilyen hosszú vagy rövid is ez az időszak – a jogkövetkezmény körében értékelendő tény. A sürgető üzenetekkel össze nem függő, bírságkiszabással kapcsolatos kereseti érvek szintén alaptalanok. A megismételt eljárásra előírta, hogy az alperesnek a bírság összegéről kell ismételten döntenie az első jogerős ítéletben és a Kúria végzésében kifejtetteket figyelembe véve. Szem előtt kell tartani, hogy a sürgető jellegű üzenetek miatt a felperes terhére jogsértés, és e jogsértés miatt bírság nem alkalmazható.

[30] Az alperes és a felperes felülvizsgálati kérelmei alapján eljárt Kúria a Kfv.III.37.691/2025/11. számú ítéletével (a továbbiakban: Kúria ítélete) a második jogerős ítéletet az alperes határozatának a sürgető jellegű tájékoztatás közzétételével megvalósított tisztességtelen

kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó második francia bekezdését és a felperest 472.000.000 forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelező rendelkezését megsemmisítő, továbbá a versenyfelügyeleti bírság összegszerűségével kapcsolatos megállapításokra, valamint az állam terhén maradó 750.000 forint kereseti részilletékre vonatkozó részében hatályon kívül helyezte, és e körben az eljárt bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A második jogerős ítéletet ezt meghaladóan hatályában fenntartotta.

[31] Megállapította, hogy a törvényszék a Kúria végzésének iránymutatásától – arra vonatkozó alapos jogi indok nélkül – eltért akkor, amikor a sürgető jellegű tájékoztatásra vonatkozó jogsértés kapcsán az alperes határozatát a kereseti érvek érdemi vizsgálatát mellőzve megsemmisítette, és előírta, hogy a sürgető jellegű üzenetek miatt a felperes terhére jogsértés nem állapítható meg, és e jogsértés miatt bírság nem alkalmazható ([69] bekezdés) Rögzítette, mivel a sürgető jellegű állítások vizsgálatának alapja nem azok egyenkénti valóságtartalmának (esetleges megtévesztő voltának) értékelése, ezért nincs jelentősége annak sem, hogy a felperes a BFKH határozata alapján a gyakorlatán módosítást hajtott végre (az egyes állítások szövege tekintetében változtatott). ([73] bekezdés). Az elsőfokú bíróság a Kúria megismételt eljárásra adott iránymutatásának a sürgető jellegű tájékoztatásokra vonatkozóan nem tett eleget, a Kúria iránymutatását megkérdőjelező felperesi hivatkozások a „ne bis in idem" elv körében alaptalanok voltak ([78] bekezdés), ugyanígy a felperes keresetet elutasító részre vonatkozó felülvizsgálati érvei is. ([96] bekezdés). A második jogerős ítélet bírság mérlegelésére vonatkozó részét érdemben nem tartotta felülvizsgálhatónak, mert a versenyfelügyeleti bírság a megállapított jogsértések teljességéhez kapcsolódik, így a sürgető jellegű tájékoztatásra vonatkozó jogsértés vizsgálata nélkül az egyes hivatkozások megalapozottsága nem volt értékelhető ([97] bekezdés). A megismételt eljárásra előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak a Kúria végzése alapján kell eljárnia, azaz – a Kúria ítéletére is figyelemmel – a felperes kereseti kérelmét a sürgető üzenetekkel kapcsolatban kell vizsgálnia azzal, hogy a ne bis in idem sérelme kizárólag a rendelkező rész első bekezdés második albekezdésében foglalt (a második jogerős ítéletben francia bekezdésként jelölt) jogsértés körében és a 2019. január 1. és 2019. január 15. napja közötti időszakban állapítható meg, amely a szankció körében értékelendő. Mindezek alapján kell összességében értékelnie a versenyfelügyeleti bírság mérlegelésével kapcsolatban kifejtett kereseti érveket ([99] bekezdés).

[32] A második megismételt eljárásban a felek a jogi álláspontjaikat fenntartották. A felperes indítványozta, hogy a bíróság kezdeményezze az EUB előzetes döntéshozatali eljárását a ne bis in idem elvének értelmezésével kapcsolatban, figyelemmel a Kúria végzésében és a Kúria ítéletében kifejtettekre. Az alperes az indítvány elutasítását kérte.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

[33] A kereset az alábbiak miatt – annak fennmaradó részében is – alaptalan.

[34] A bíróság az alperes határozatának a jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2 § (4) bekezdése és a 85 § (1)-(2) bekezdései szerint, a határozat meghozatalakor fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta, a Kp. 110 § (3) bekezdése és 115.§ (2) bekezdése alapján a Kúria végzésében és a Kúria ítéletében adott iránymutatásokat is tekintetbe véve.

[35] A bíróság mindenekelőtt rögzíti, hogy a második jogerős ítélet Kúria ítéletével hatályában fenntartott megállapításai alapján a második megismételt eljárásnak nem lehetett tárgya sem a megelőző eljárás fel nem függesztése, sem a teljes jegyárról és a valutaváltásról való tájékoztatásadás („csepegtető árazás"), sem a szakmai gondosság követelményének való

megfelelés vizsgálata. A Kúria végzése alapján az a kérdés is eldőlt, hogy az alperes a ne bis in idem elvét megsértette az Fttv. 8.§-ának a sürgető jellegű üzenetekre vonatkozó megállapításával összefüggésben a 2019. január 1. és 2019. január 15. közötti időszakra vonatkozóan, amely ugyanakkor kizárólag a bírságkiszabás körében értékelhető.

[36] A bíróságnak a fentiek figyelembevételével arról kellett döntenie, hogy jogszerű volt-e a sürgető üzenetek felperes általi alkalmazása (keresetlevél 3.2 pontja és az ahhoz kapcsolódó érvelés), valamint arról, hogy az alperes a versenyfelügyeleti bírságot jogszerű mérlegeléssel határozta-e meg, tekintettel a ne bis in idem elv sérelmére is

[37] A sürgető jellegű üzenetekkel összefüggő kereseti érvek az alábbiak miatt alaptalanok. Ahogyan azt a Kúria megállapította, az alperes vizsgálatának iránya a BFKH eljárásától lényegében különbözött, mivel a BFKH egyedi jogsérelmet vizsgált, az alperes pedig a közérdek védelmében, a gazdasági verseny érintettsége okán egészében vizsgálta a felperes kereskedelmi gyakorlatát

[38] A felek között nem volt vitás, hogy a jegyvásárlás folyamatában a honlapon milyen tartalmú sürgető üzenetek jelentek meg, a 10 perces időkorlátról pedig a felperes mindössze ennek jogszerűségét állította. A Kúria ítélete alapján nem lehetett ügydöntő jelentősége annak, hogy a felperes a BFKH határozatot követően (2021 szeptemberében) az üzenetek tartalmát módosította, mivel a Kúria ítéletének [73] bekezdése szerint az alperes által vizsgált kereskedelmi gyakorlatban „a jogsértés alapja ugyanis az Fttv. különböző rendelkezéseinek sérelmét felvető komplex tájékoztatási gyakorlat, a sürgető üzenetek tekintetében a kommunikáció pszichés nyomásgyakorlásra való alkalmassága." Mindez egyfelől azt jelenti, hogy az alperes által vizsgált időszak egy részében (2021 januártól szeptemberig) a felperes ténylegesen a BFKH által is kifogásolt tartalmú üzeneteket alkalmazta, másrészt pedig azt, hogy a BFKH és az alperes vizsgálati irányának különbsége miatt a felperes által alkalmazott üzenetek részbeni módosítása önmagában nem feltétlenül eredményez jogszerű kereskedelmi gyakorlatot. Ebből eredően nem lehet relevanciája annak sem, hogy a BFKH nem az üzenetek alkalmazásának megszüntetését, csupán annak módosítását írta elő a felperesnek.

[39] Az általános és különös hatáskörű fogyasztóvédelmi hatóságok eljárásainak eltérő indoka és célja okán alaptalan az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének megsértésére hivatkozás is, mert a fentiek értelmében a BFKH, mint általános hatáskörű fogyasztóvédelmi hatóság az eljárásában egyedi jogsérelmet, vagyis a kereskedelmi gyakorlat szűkebb szegmensét vizsgálta, míg az alperes a gazdasági verseny befolyásolásának érdemi alkalmassága szempontjából, közérdekvédelmi célból, szélesebb spektrumban vizsgálódott. A két közigazgatási szerv eljárását emiatt nem lehet akként értelmezni, hogy felperesnek a BFKH által megállapított jogsértések kiküszöbölése érdekében tett intézkedéseivel (sürgető üzenetek tartalmának módosítása) szükségképpen megtörtént a megelőző eljárásban alkalmazott anyagi jognak való megfelelés is.

[40] A felperes állította, de nem igazolta, hogy az üzenetek a tájékozott döntéshozatalt szolgálják. Az egyes üzenetek tartalmazhatnak ugyan a vásárlással kapcsolatosan releváns információt, az alperes azonban nem az egyes üzenetek megjelenítését, hanem a vásárlás (ügyleti döntés meghozatalához vezető) folyamatában végig jelenlévő befolyásolási szándékot kifogásolta.

[41] A felperes állította, hogy a honlapon megjelenített információk valósak és pontosak. A bíróság sem vitatja, hogy maguk az információk valós számokon alapulnak, azonban azt az alperessel egyezően állapította meg, hogy a megjelenített üzeneteknek az objektív ténykozlésen túlmutató kontextusa (pl. hány jegy érhető el az adott eseményre) alkalmas a fogyasztók ügyleti döntéseinek befolyásolására. Az alperes is kifejezetten azt vizsgálta, hogy a felperes a jegyértékesítés folyamatában, annak valamennyi lépésénél alkalmaz olyan sürgető jellegű üzenetet, mely agresszív kereskedelmi gyakorlatnak minősül. Ehhez az Fttv. 8.§ (1) bekezdés szerinti definíció alapján nem szükséges az ügyleti döntés tényleges korlátozásának

bizonyítása, elegendő annak alkalmassága is, hogy a fogyasztók adott termékkel kapcsolatos választási vagy magatartási szabadsága, a tájékozott döntés meghozatalának lehetősége korlátozódjon. A felperes sem vitatta, hogy a sürgető üzenetek a teljes foglalási folyamatot végig kísérték, mindössze arra helyezte a hangsúlyt, hogy az üzenetek tartalma a fogyasztók tájékoztatását szolgálja. Nem tekinthető ezért ellentmondásosnak az alperes eljárása azokhoz a korábbi eljárásokhoz képest, amelyekben egyes üzenetek alkalmazását minősítette jogszabálysértőnek.

[42] A felperes által alkalmazott 10 perces időkorlát szintén alkalmas az ügyleti döntések befolyásolására. Az időkeret alkalmazása szintén magyarázható objektív céllal (ld. keresetlevél 17. oldal), a sürgető jellegű üzenetekkel együtt (akár azokkal párhuzamosan megjelenítve) azonban már olyan hatást fejthet ki, ami alkalmas lehet a fogyasztók ügyleti döntéseinek torzítására. A felperes hivatkozott ugyan arra, hogy más platformok (pl. mozijegyek vagy bútorok értékesítői) is alkalmaznak az értékesítés folyamatában időkorlátot, azonban eltérő megítélést igényel, amikor azt a vállalkozás önállóan, a vásárlásra vonatkozó sürgető üzenetek nélkül alkalmazza, ahhoz a felperes által folytatott gyakorlathoz képest, amikor a sürgető üzenetekkel együtt teszi. A felperes nem cáfolta érdemben azt sem, hogy a fogyasztók egy korlátozott ideig elérhető terméket vagy szolgáltatást hajlamosabbak értékesebbnek tekinteni a az elérhetőségre és a kereslet megjelenítésére vonatkozó, a vállalkozás által tudatosan alkalmazott információknak köszönhetően; a fogyasztók valós ügyletkötési szándéka ezáltal is torzulhat.

[43] A felperes kereskedelmi gyakorlatában a sürgető üzenetek alkalmazása annak kontextusában is értékelendő, hogy a honlapon megjelenített „csepegtető árazás", az árfolyamváltás – a fentiek szerint ítélt dologként – alkalmazása is jogszabálysértő és a szakmai gondosságra vonatkozó határozatbéli megállapítások is alaposak. Az alperesnek a sürgető üzenetekre tett megállapításai érdemben helytállóak, a sürgető üzeneteknek a vásárlás egész folyamatában való megjelenítése és a 10 perces időkorlát befolyásoló hatása – azzal együtt, hogy a fogyasztók a termék áráról is annak részleteiben kapnak csak tájékoztatást és az árfolyamváltás miértje sem egyértelmű – jogszerűtlen kereskedelmi gyakorlatot eredményez.

[44] A versenyfelügyeleti bírság az alábbiakra tekintettel nem jogszabálysértő. A Kúria végzése és a Kúria ítélete szerint a ne bis in idem elv sérült, mely a versenyfelügyeleti bírság kiszabásakor értékelendő. A bírságkiszabás jogszerűségét, mint mérlegelési jogkörbe tartozó jogalkalmazást a Kp. 85. § (5) bekezdése szerinti okszerűség követelményének szem előtt tartásával kell vizsgálni. A Kúria a Kfv.I.35.471/2020/5. számú ítéletének elvi tartalmaként rögzítette, hogy „a bíróság a közigazgatási hatóság által elvégzett szankcionálás körében a bírság összegének felülmérlegelését csak akkor végezheti el, ha a hatóság jogszabálysértően mérlegelt", míg a Kfv.III.37.147/2021/13. számú ítélet elvi tartalma alapján „a bíróságnak nincs lehetősége felülmérlegelésre, ha a közigazgatási határozatból megállapíthatók a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége." A Kúria Kfv.VI.37.785/2018/9. számú ítélete szerint továbbá „a versenyfelügyeleti bírság összegének meghatározásakor a versenyhatóság anyagi jogi mérlegelést végez, ennek során köteles betartani egyrészt a bírság maximumát megjelölő jogszabályhelyet, másrészt az eset összes körülményét mérlegelnie kell, különösen a Tpvt. 78. § (3) bekezdésében írt szempontokat."

[45] A felperes a versenyfelügyeleti bírság mértékét eltúlzottnak tartotta. Mivel a bírság önmagában ilyen hivatkozással nem lehet jogszabálysértő, a felperes ezen érvelésére a további érvekkel együtt, azok összegzéseként kellett tekinteni. A bírói gyakorlat szerint a közigazgatási szerv az adott jogviszonyt meghatározó anyagi jogi normában meghatározott bírságmaximum – ami a jelen ügyben a felperes 2020. évi nettó árbevételének tíz százaléka

[Tpvt. 78.§ (1b) bekezdése] – figyelembevételére köteles. A versenyfelügyeleti bírság összege ezt nem haladta meg. Nem sérti a Kp. 85.§ (5) bekezdését az a tény, hogy az alperes kiinduló összegként a kifogásolt kereskedelmi gyakorlatból a jogsértéssel érintett időszakban elért nettó árbevételt (határozat 19. és 376. pontok, melyeket a felperes maga közölt és tekintett pontosnak a megelőző eljárásban) vette figyelembe, emiatt a bírság összege nem tekinthető aránytalannak. Az a tény, hogy az alapösszeg – ami azonos a bírság összegével – magasabb, mint a kiinduló összeg, szintén nem jogszabálysértő, különös tekintettel arra, hogy a Tpvt. 78.§ (2) bekezdése nem utal a 27.§ (2) bekezdésére; a versenyfelügyeleti bírság összege a Tpvt. 78.§ (1b) bekezdés figyelembevételével – jogszerűen haladhatja meg a vállalkozás Magyarországról származó árbevételét. Azt pedig, hogy az alapösszeg miért a kiinduló összeg közel százaléka, a határozat 379-381. pontjaiból állapítható meg, mely indokok ugyancsak jogszerűek.

[46] A felróhatóságot az alperes jogszerűen, okszerűen értékelte. A felperes, mint honlap üzemeltető felelősségi körébe esik az ott megjelenített üzleti módszer kialakítása. Azzal együtt, hogy pl. az árazásra nyilvánvalóan az eladónak is van ráhatása, a fentiek szerint nem jogszerű kereskedelmi gyakorlat kialakítása a felperestől függetlenül sem értelmezhető. Az alperes nem tévedett, amikor súlyosító körülményként értékelte a másodlagos online piac, mint újszerű kereskedelmi csatorna alkalmazásából fakadó fogyasztói tudomás hiányát és az ezzel összefüggő fokozottabb felperesi felelősség szükségességét, a fogyasztói kör kiterjedtségét, az adott esetben magasabb összegű vásárlások lehetőségét, a felperes tevékenységével összefüggő kifogásokat. Az utóbbi kapcsán a bíróság rámutat, hogy a felperes a kereskedelmi gyakorlatán – saját bevallása szerint is – a BFKH határozatának meghozatalát követő mintegy 8 hónappal később módosított. A felperes javára értékelt enyhítő körülmények figyelembevétele mellett az alperes bírságkiszabása a Kp. 85.§ (5) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelt, az nem eredményez okszerűtlen mérlegelést még a ne bis in idem elvének 2019. január 1-je és 15-e közötti időszakban történt megsértése mellett sem. Ennek indoka, hogy a 15 nap átfedést mutató időszak az alperes által vizsgálat 1071 naphoz képest elenyésző, másrészt pedig a fentiek szerint az alperes a versenyfelügyeleti bírságot nem egyéni fogyasztói jogsérelem alapján és nem kizárólag a sürgető üzenetek alkalmazása, hanem a honlapon megjelenített kereskedelmi gyakorlatok általános vizsgálatával, több jogsértés miatt állapította meg. A Kúria ítéletének [99] bekezdése a versenyfelügyeleti bírság mérlegelésével kapcsolatban a kereseti érvek összességében való értékelését írta elő, a ne bis in idem elv sérelmével érintett 15 napra arányosítható részösszeg a bírság ezt meghaladó – a fentiek szerint okszerű mérlegeléssel meghatározott – összegéhez képest oly mértékben elhanyagolható, hogy a bírságkiszabás egésze az ügy érdemére kihatóan nem sérti a Kp. 85.§ (5) bekezdését.

[47] A bíróság a ne bis in idem elv értelmezésére az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezését, utalva a Cilfit-kritériumokra és a Kúria ítéletének [75] bekezdésére, azért mellőzte, mert a Kúria által kiemelt hatáskori elválasztást megalapozó kiegészítő célokra tekintettel az „idem" feltétel hiánya okán a felperesre kedvező határozat nem hozható, ily módon pedig az ügy érdemére az előzetes döntéshozatalnak sem lenne kihatása. A bíróság emellett figyelembe vette azt is, hogy az Európai Unióról Szóló Szerződés 267. cikke alapján előzetes döntéshozatali eljárást a tagállam azon bírósága köteles kezdeményezni, melynek határozatai ellen a nemzeti jogban nincs jogorvoslati lehetőség. A perbíróság nem ilyen bíróság, a Kúria pedig az ügyben két alkalommal is döntött, de előzetes döntéshozatali eljárást nem kezdeményezett.

[48] A fentiek alapján a bíróság a keresetet a Kúria ítélete folytán a fennmaradó részekben is elutasította; a jogalap tekintetében a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) pontja, a bírság tekintetében pedig a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) és c) pontjai alapján.

[49] A bíróság a felperest a Kp. 35.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a jogi képviselővel eljárt alperes perköltségének megfizetésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VII. 22.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdés a) pontja és 3.§ (2) bekezdés c) pontja alapján állapította meg. A perköltség magában foglalja a Kúria végzésében és a Kúria ítéletében az alperesnél felmerült felülvizsgálati eljárási költségeket.

[50] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62.§ (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A.§ (2) bekezdése szerinti kereseti illetékből a második jogerős ítélettel a felperes terhére megállapított és a Kúria ítéletével hatályában fenntartott 750.000 forint részilletéket meghaladó további 750.000 forint illeték megfizetésére a bíróság a felperest a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte. A fizetendő illeték vonatkozásában a teljesítési határidő a Pp. 358.§ (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78.§ (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3.§ (3) bekezdése határozza meg. Az illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetni. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[51] Az ítélet ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. június 25.

dr. Huber Gábor s. k. a tanács elnöke	dr. Nagy Péter s. k. előadó bíró	dr. Sára Katalin s. k. bíró